

Sisäinen kypsyminen

Gnostilainen syyskuun teema on Sisäinen kypsyminen.

Platonin Faidroksessa sanotaan:

"Luulisin että tämä harrastus tuottaa vielä paremman tuloksen, silloin kun puhuja dialektisella taidolla istuttaa ja sopivaan sieluun kylvää tietoon perustuvia opetuksia jotka pystyvät auttamaan sekä itseään että istuttajaa, jotka eivät ole hedelmättömiä vaan sisältävät siemenen josta taas vuorostaan nousee uusia ajatuksia taimelle muissa sieluissa. Näin opetuksen siemen pysyy ikuisesti elossa ja tekee kylväjästä niin onnellisen kuin ihminen vain voi olla."

Tästä tulee nopeasti assosiaatio ihmisen omaan kypsymiseen ja eheytymiseen; vain ajattelemalla, rakentamalla omaa käsitemaailmaa on mahdollista lähestyä kypsymistä. Valmiiksi me emme tosin koskaan tule, vaan lähestymme jotakin tavoittelemisen arvoista olotilaa, jota voidaan kutsua henkiseksi kypsymiseksi,

Henkisessä kasvussa ajatellaan yleisesti, että on olemassa luetteloitavissa olevia tärkeitä asioita ja kasvu rakentuu niiden pohtimisesta. Erilaisia tärkeitä asioita ovat hyvinvointi, menestys, rehellisyys, ahkeruus, valppaus ja myönteisyys. Eri ihmiset kirjaavat erilaisia seikkoja. Joku haluaa korostaa terveyttä ja hyviä ihmissuhteita. On olemassa ihmisiä, joilla työ on suurin inspiraation ja tyydytyksen lähde. Mielenrauha ja onnellisuus ovat myös asioita, joille hyvin moni antaa merkitystä. Uskonnollisille ihmisille usko Jumalaan ja hänen tahtonsa ilmoittavaan pyhään kirjaan - minkä niminen se kullakin onkaan - on tärkein asia elämässä. Kaikki nämä asiat liittyvät toisiinsa tai ovat osia jostain yläkäsitteestä. Henkinen kasvu on oikeastaan ositettavissa kahteen osaan. Toinen on maallinen menestys ihmissuhteissa ja taloudellisessa hyvinvoinnissa. Toinen on hengellinen aate- ja arvomaailma. Nämäkin ovat osin päällekkäisiä, sillä kehoitetaanhan Raamatussa olemaan valppaita ja vilpittömiä.

Hyvin usein kuulee puhuttavan keinoista ja tavoista henkiseen kypsymiseen. Onpa tälle alueelle syntynyt kokonaisia koulukuntia ja etiikaltaan monitasoista ja -tahoista liiketoimintaakin. Kypsyminen on viime kädessä oma sisäinen prosessinsa, jonka välitasanteina ovat kehittyminen, oivaltaminen ja tasapaino oman itsensä, muiden ihmisten, yhteisöjen ja ympäristön kanssa.

Kristinusko kutsuu tätä prosessia usein kilvoitteluksi. Sisäisen tasapainon ja eheyden saavuttaminen ja kaikkiaan gnosoksen saavuttaminen ovat itse asiassa saman asian ilmaisumuotoja gnostilaisuudessa. Ainoa oikea metoda tai keino tuskin koskaan löytyykään - kypsyminen vain tulee monien peräkkäin ja yhtaikaisesti vaikuttavien tapahtumaketjujen seurauksena. Tämä näkyy oivaltaneen ihmisen tasapainossa ja käyttäytymisessä myönteisenä varmuutena ja sisäisenä tuntemuksena siitä, että tarkemmin määrittelemätön tasapaino "vain on" olemassa".

Elämän kunnioittaminen, yhteisöllisyys ja halu tehdä hyvää muille ovat sisäisen kypsytymisen ilmentymiä ulkoisessa toiminnassa. Tämä luonnollisesti liittyy läheisesti hyvän ja pahan kokemisen problematiikkaan ja valintoihin päätöksenteossa.

Vaikka alussa siteerattu Platonin ajatus on melko monidimensioinen, siinä on yksinkertaistettuna elämänpyörän symboliikkaa: osaltamme olemme täällä yhteisessä etsimisessä, tiedon jakamisessa ja jalostamisessa. Kuljemme kohti päämäärää tietämättä suinkaan aina, mitä etsimme. Kotiseutuni mystikko ja taiteilija-kirjailija Alpo Jaakolan ajatuksin: ihminen menee metsään pienen lampun kanssa etsimään sitä ainutkertaisuutta, mikä hänessä ehkä on. Tietää kaiken tietämättä mitään ja pyrkii löytämään oman tapansa onneen (Alpo Jaakolan Pilven piirtäjä -kirjasta soveltaen).